T012 BD 3 (15) 186-Q5-P16-Rồng Ca Lâm-Phổ Diệu

Đại Tạng Kinh (Linh Sơn Pháp Bảo)

Phẩm 16: RỒNG CA-LÂM

Phật bảo các Tỳ-kheo: –Ánh sáng nơi thân Bồ-tát chiếu sáng cung điện của vua rồng Ca-lâm. Rồng nhờ ánh sáng của Phật, thân tâm được an vui, tiêu các trần lao, đạt được an ổn, nét mặt vui tươi. Bấy giờ vua rồng thấy ánh sáng này, mắt liền mở được, cùng với bà con đi đến trước Bồ-tát khen ngợi: –Con đã từng thấy được Phật Câu-lưu-tần, từ đó đến nay thời gian rất lâu xa. Con cũng được thấy Phật Câu-na-hàm Mâu-ni và Phật Ca-diếp, ánh sáng chiếu soi; thấy các cõi Pháp, sáng tỏ không nhơ, chắc chắn sẽ có Phật tướng tốt, có lòng thương xót, có trí tuệ sáng suốt ra đời, cho nên có ánh sáng màu vàng rực rỡ, chẳng phải ánh sáng bình thường. Ánh sáng này vượt xa chiếu khắp cung điện của con, ánh sáng mặt trời, mặt trăng, hỏa diệm, minh châu cũng không thể sáng kịp. Ánh sáng của Thiên đế Thích, Phạm tự nhiên lu mờ. Ánh sáng của A-tu-luân cũng không thể kịp. Cung điện của chúng con thường tối tăm, nay bỗng nhiên rực sáng. Chúng con biết rõ thân Đấng Ly Cấu được an ổn, trong lòng vui mừng, thân không bệnh hoạn, không nóng bức, được mát mẻ. Vô số ức kiếp siêng năng tinh tấn không còn nghi ngờ, nay Ngài đi đến dưới gốc cây Bồ-đề. Lành thay! Chúng ta hãy cùng mang hoa hương, y phục, anh lạc, trân châu quý, danh hương, bột hương, không hầu, nhạc khí, đến cúng dường, giữ gìn đầy đủ công huân. Vợ vua rồng nghe việc đó vui mừng hớn hở, ra xem bốn phía, từ xa trông thấy Bồ-tát như núi Tu-di, oai quang trang nghiêm, có trăm ngàn ức chư Thiên vây quanh Ngài. Thích, Phạm phụng kính, trong lòng vô cùng hớn hở. Thấy Ngài ngồi ở giữa đất trống; bấy giờ vợ vua rồng rất vui mừng, đi đến chỗ Bậc Độ đời, gieo mình làm lễ, chắp tay đứng ở trước, lúc ấy rất vui vẻ cúng dường hoa hương, các thứ danh hương, trống nhạc, khen ngợi công huân chân chánh của Bồ-tát. Lành thay, được gặp Ngài, như mặt trăng tròn đầy. Ngài giáo hóa chúng sinh, cứu giúp đời. Trước kia thấy việc ứng hiện điềm lành của Bậc Chí Thánh, hiện nay gặp Ngài cũng y như vậy, không sai khác. Nay chắc chắn Ngài hàng phục ma quân, mau được diệt độ, cũng giống như cửa hàng thoát khỏi nạn cướp. Xưa kia Ngài từng bố thí, được như sở nguyện, đạt đến nhẫn nhục, tinh tấn mong cầu, ưa thích thiền định, đốt đèn trí tuệ, hạnh nguyện xưa kia nay đều được đầy đủ. Chắc chắn Ngài sẽ thành Bậc tối thắng, giống như cây có hoa trái sum suê tươi tốt. Ngài sẽ đạt đến quả Phật diệt độ. Như ngàn suối nguồn, dòng nước vô tận, tất cả đều nổi mây, mưa xuống cùng khắp cõi hư không, nay tâm Ngài vui vẻ, chắc chắn Ngài sẽ thành đạo. Hào quang sắc vàng ròng nơi thân Ngài chiếu sáng cùng khắp cõi Phật. Tất cả các đường ác đều được an vui. Bậc hào quý ở ba ngàn cõi nước, Bậc lương y trong ba đời chắc chắn sẽ thành Phật, sáng soi khắp thiên hạ, giống như núi An minh không có thể nghiêng đổ. Như người có trí tuệ sáng suốt nhìn thấy bốn biển lớn còn có thể khô cạn, nhưng việc Ngài đi đến dưới gốc cây Bồ-đề không còn chướng ngại, chắc chắn sẽ thành Phật đạo. Phật bảo các Tỳ-kheo: –Bấy giờ Bồ-tát nghĩ: “Các Đức Phật trong quá khứ ngồi trên cái gì để thành đạo Vô thượng Chánh chân, làm Bậc Chánh Giác?”. Lại nghĩ: “Chư Phật trong quá khứ ngồi nơi nệm cỏ thành Tối chánh giác”. Vô số trăm ngàn chư Thiên trong hư không biết được tâm niệm

của Bồ-tát, liền bảo: “Đúng như ý nghĩ của Đại Thánh, các Đức Như Lai trong quá khứ đều ngồi trên nệm cỏ thành Tối chánh giác”.

Phật bảo các Tỳ-kheo: –Khi ấy Bồ-tát thấy ở phía bên phải con đường có một người tên là Cát Tường đang cắt cỏ xanh tươi mềm mại, trơn nhẵn bằng thẳng không rối, đẹp như Thiên y. Bồ-tát liền băng qua đường, đi đến chỗ Cát Tường dùng tâm từ hòa cùng nói chuyện với người cắt cỏ. Ngài bảo với ông ta: “Ta nay muốn diễn bày giáo pháp lành cho khắp tất cả để khuyên giúp ngươi”. Lời nói của Ngài êm dịu, hòa nhã, không cộc cằn. Tâm Ngài an hòa, không có ác ý, trừ sạch dâm, nộ, si, diễn bày âm thanh êm ái. Tám thứ âm thanh sâu xa của Thích, Phạm khó sánh kịp, như tiếng rống của sư tử, cũng giống như tiếng sấm sét. Chúng sinh của các nước Phật trong mười phương được nhờ ân giáo hóa, đều được an ổn. Có thuyết giảng điều gì, trăm ngàn pháp âm không có thể dứt đoạn, dùng một pháp âm nhập khắp vào các thứ tiếng đều hòa nhau đưa đến giải thoát, vui lòng khắp tất cả chúng hội. Tất cả chư Phật thuyết pháp đúng thời, với lời lẽ nhân từ. –Ta muốn được một ít cỏ. Cát Tường hãy cho Ta. Ta muốn được trong ngày nay sẽ hàng phục tà lực, thành Vô thượng giác. Từ vô số kiếp đến nay, Ta đã điều phục tâm ý, xả bỏ các tư tưởng, vâng giữ cấm giới, nay xứng đáng được thành quả Phật. Công lực nhẫn nhục, tinh tấn, trí tuệ, tiếng tăm, trí lực, thiền định, thần thông, thoát môn, đạo lực, nay sắp đạt được. Lúc ấy Cát Tường nghe Đạo Sư nói lời thanh tao, hòa nhã nên vui mừng hớn hở, thân hòa ý vui, dâng cúng dường Ngài cỏ xanh mềm mại, lập được công phước lớn, vượt qua bờ kia. Ta thành cam lộ, Cát Tường cho tòa ngồi sẽ được Phật đạo, nhờ cúng dường cỏ vậy. Ta vô số ức kiếp tu hạnh cần khổ, làm biết bao việc, trí tuệ công đức, phương tiện khéo léo, tâm ý vững mạnh, để sau đạt được Phật đạo, chắc chắn thành Bậc Chánh Giác như Ta ngày nay. Nếu đến đạo tràng sẽ dạy bảo cho mọi người được đắc quả như chỗ nguyện cầu. Biết Ta đạt được quả Phật phân chia cam lộ, họ sẽ đi đến nghe pháp, đạt thành Hiền thánh cao tột. Ngài vừa trải tòa cỏ, đất liền chấn động mạnh. Chư Thiên trên hư không đều cùng chắp tay khen ngợi: “Ngày hôm nay Ngài hàng phục sức ma và quyến thuộc của chúng, để thành Cam lộ Vô thượng Chánh chân”. Phật bảo các Tỳ-kheo: –Khi Bồ-tát đi đến dưới gốc cây, thì chư Thiên đã hóa hiện tám vạn tòa Sư tử dưới gốc cây Bồ-đề, họ nghĩ: “Sẽ khiến Bồ-tát ngồi ở nơi tòa nghiêm tịnh này để thành Tối chánh giác”. Lại các cây Bồ-đề hoa trái sum suê tươi tốt, toàn là loại cây thơm, cao bốn ngàn dặm, hoặc có cây bằng bảy báu tạo thành, cao tám ngàn dặm, hoặc cao bốn ngàn dặm, hoặc cao một trăm, một ngàn do-tuần, tất cả đầy đủ tám vạn cây Bồ-đề. Vô số Thiên y trải lên trên đó, hoặc trải vô số các loại hoa sen dùng làm giường tòa, Bồ-tát ngồi lên trên. Có tam-muội tên Tịnh diệu định ý chánh thọ, Ngài vừa dùng định Tam-muội chánh thọ này, tất cả các cây Bồ- đề đều có Bồ-tát ngồi, thân tướng trang nghiêm tốt đẹp. Mỗi Thiên tử tự biết Bồ-tát ngồi trên tòa của mình chứ không ngồi nơi tòa khác. Do nhờ oai thần của Tịnh diệu định ý, địa ngục, ngạ quỷ, súc sinh đều được dứt sạch. Chư Thiên, nhân dân, năm đường, chỗ sinh ra các loại chúng sinh đều chính mắt được nhìn thấy Bồ-tát đại sĩ ngồi dưới gốc cây của mình, không thấy ngồi ở chỗ khác. Trong chúng thấp kém đó, người phước đức rất mỏng ít, thấy thân Bồ- tát ngồi trên nệm cỏ, đi đến chỗ Bồ-tát, đi nhiễu bên hữu Ngài bảy vòng. Bấy giờ Bồ-tát liền ngồi tòa sư tử tự nhiên, thế lực bền vững, mạnh hơn long tượng. Trí

tuệ sáng suốt, tôn quý tự tại không ai sánh kịp, tiếng tốt vang khắp nơi: Bậc bố thí, trì giới, nhẫn nhục, tinh tấn, nhất tâm, trí tuệ, đạt được phước đức tốt đẹp, có thể hàng phục ma oán. Ngài đang ngồi trên nệm

cỏ. Thân ngồi ngay thẳng, tâm ý chánh định, là Bậc có đức độ. Bấy giờ Bồ-tát ngồi tòa sư tử, như mặt trăng tròn đầy chiếu khắp mười phương. Bồ-tát tự thề: "Nay đây dù cho thân ta có bị hư hoại, xương gân khô kiệt, thân này rã rời, nếu không đạt thành Phật đạo, ta thề quyết không đứng dậy. Từ vô lượng trăm vạn số kiếp đã trải qua bao nhiêu phen tu hạnh cần khổ nay mới đạt được, trọn không thoái lui". Phật bảo các Tỳ-kheo: –Bấy giờ Bồ-tát ngồi dưới gốc cây Bồ-đề, có ánh sáng lớn tên là Ban tuyên đạo tràng; Ngài phóng ánh sáng đó chiếu khắp vô lượng cõi Phật, chiếu khắp các cõi Phật ở cùng khắp hư không. Bấy giờ thế giới Ly cấu ở phương Đông, cõi Phật của Như Lai Vô Cấu Quang có một Bồ-tát tên là Diệu Nghiêm Quang, hào quang chiếu sáng, cùng với vô số Bồ-tát quyến thuộc đi đến đạo tràng. Vừa đến chỗ cây Bồ-đề, họ thấy các nước Phật ở các phương Nam, Tây, Bắc và bốn phía trên, dưới, trong mười phương, khắp cả hư không, chỗ có cõi Phật đều có Bồ-tát ngồi nơi đạo tràng dưới một gốc cây, in như thấy ở gần sát bên nhau. Năm đường chúng sinh lần lượt thấy nhau, đều thấy Bồ-tát rõ như thấy các ngón tay của mình. Vì sao Đại Thánh vi diệu như vậy? Các Bồ-tát kia thấy hình tượng của Ngài, khi ấy nói kệ: Không tỳ vết trần lao Nhổ sạch các cấu uế Thân sáng chiếu mười phương Vượt hẳn ánh sáng khác Do phước tuệ định ý Chứa từ vô số kiếp Bậc Tối Thắng Năng Nhân Hiện khắp cả mười phương. Bấy giờ thế giới Bảo tịnh ở phương Nam, cõi Phật của Như Lai Bảo Diễm, có Bồ-tát tên là Hiện Bảo Tích Cái, hào quang chiếu sáng, cùng với vô số Bồ-tát quyến thuộc vây quanh, đi đến cây Bồ-đề cúng dường Bồ-tát. Ngài cầm một cái lọng báu che khắp cả đạo tràng. Thích, Phạm, Tứ thiên lần lượt bảo nhau: –Mang lọng nghiêm tịnh là để cúng dường ai? Khi ấy từ trong lọng báu phát ra bài kệ: Đã trăm ngàn triệu năm Bố thí không ai bằng Thường mang lòng từ lớn Nay có tướng đặc biệt Bồ-tát tỏa ánh sáng Nay đến Phật đạo tràng Thế lực khó thể kịp Nên đến cúng dường Ngài. Bấy giờ thế giới Hoa nghiêm thần thông ở phương Tây cõi Phật Như Lai Tu-di Tượng, có Bồ-tát tên là Vô Trước Quang Minh, hào quang chiếu sáng, cùng vô số Bồ-tát đi đến đạo tràng, căng màn trướng báu. Thiên, Long, Quỷ thần, Càn-đạp-hòa trong mười phương lần lượt bảo nhau: –Ánh sáng nghiêm tịnh này từ đâu đến? Khi ấy trong màn báu phát ra bài kệ:

Xe báu và y báu
Cao che hết ba cõi
Nhạc quý và mắt quý
Mặc áo giáp tinh tấn
Nay sẽ được Phật đạo
Chúng Bồ-tát đều đến
Đến đây trang trí báu
Cúng dường Bậc Tối Thắng.
Bấy giờ thế giới Nhật chuyển ở phương Bắc, cõi Phật của Như Lai Tuế Nhật Nguyệt

Quang, có Bồ-tát tên là Tịnh Vương, hào quang chiếu sáng, cùng vô số Bồ-tát đi đến đạo tràng.

Các thế giới trong mười phương, nơi nào có đạo đức thanh tịnh đều hiện ra tòa cao. Khi ấy chúng Bồ-tát đều nói như sau:

–Nay ai đi đến chỗ này mà nghiêm tịnh như thế? Trong cảnh nghiêm tịnh ấy, phát ra bài

kệ:

Vị nào thân thanh tịnh

Có nhiều công đức tuệ

Việc làm, miệng thanh tịnh

Diễn giảng giáo pháp này

Tâm vị đó thường tịnh

Hằng phát tâm Từ bi

Nay đến cây Bồ-đề

Cúng dường Đấng Thích Tôn.

Bấy giờ thế giới Đức vương ở phương Đông nam, cõi Phật của Như Lai Đức Minh Vương có Bồ-tát tên là Đức Âm Quang Minh, hào quang chiếu sáng cùng vô số Bồ-tát quyến thuộc vây quanh đi đến đạo tràng cúng dường Bồ-tát, họ mang theo đài trang trí bằng ngọc báu, trong đó có tòa cao. Từ trong đài đó phát ra bài kệ:

Công đức Ngài vô lượng

Tu-luân, Quỷ, Hưu-lặc

Đức Ngài ngang phước vua

Đem dâng lên đạo tràng.

Bấy giờ thế giới Lạc thành ở phương Tây nam, cõi nước của Đức Phật Như Lai Bảo Lâm có Bồ-tát tên là Bảo Quang Minh, hào quang chiếu sáng, cùng vô số Bồ-tát đi đến đạo tràng cúng dường Bồ-tát, mang theo đài trang trí bằng vô lượng châu báu, bên trong đài có tòa cao, trong đài đó, phát ra bài kệ:

Ngài Thiện Ý cung kính

Cúng vô số trân bảo

Giảng đường và mái hiên

Bỏ thân và xe cộ

Lọng hoa trang trí đẹp

Vườn hoa rất tươi thắm

Thí đầu mặt chân tay

Do đó ngồi đạo tràng.

Bấy giờ thế giới Vũ thị ở phương Tây bắc, cõi Phật của Như Lai Vũ Hương Vương, có Bồ-tát tên là Tích Lôi Vũ Âm Quang Minh, hào quang chói sáng cùng vô số Bồ-tát đi đến đạo tràng cúng dường Bồ-tát, họ mang theo các đài trang trí bằng hương thơm, bên trong có tòa cao, trên tòa cao có rải các loại danh hương. Từ trong đài đó phát ra bài kệ: Mưa pháp khắp ba cõi Đủ giải thoát sáng suốt Mưa cam lộ ly dục Đến diệt độ vô vi Tiêu

tất cả trần lao Dứt hết độc trói buộc Tiêu tất cả các bụi Dứt hết độc trói buộc Sức thiền tư thần túc Tạo ba phẩm hoa hương. Bấy giờ thế giới Lạc bạch giao ở phương Đông bắc, cõi Phật của Như Lai Bảo Cái Khởi Quang, có Bồ-tát tên là Nghiêm Bạch Trướng Quang Minh, hào quang chiếu sáng, cùng vô số Bồ-tát đi đến đạo tràng cúng dường Bồ-tát, màn che trang trí của họ lấy các thứ báu làm nền, hóa Bồ-tát tướng hảo nghiêm tịnh. Các vị Bồ-tát đó đều cầm hoa hương cõi trời, hạ mình cúi đầu thuyết kệ: Xem đại chúng cung kính Khen ngợi Phật ức lần Lời nói như Phạm thiên Cúi đầu đến đạo tràng. Bấy giờ thế giới Phổ minh ở phương dưới, cõi Phật của Như Lai Phổ Hiện, có Bồ-tát tên là Bảo Tạng Quang Minh, hào quang chiếu sáng, cùng vô số Bồ-tát đi đến đạo tràng cúng dường Bồ-tát. Có một tòa hoa sen bằng vàng ròng cao rộng, sáng chói rực rỡ, tự nhiên hiện đến. Trên hoa sen ấy có hóa hiện một vị trời, tay phải cầm anh lạc báu, buông thòng các cờ lụa rực rỡ, hạ mình cúi đầu thuyết kệ: Thân con luôn cung kính Thường lạy đệ tử Phật Lạy Phật bỏ tự kiêu Ta lạy huân công đức. Bấy giờ, thế giới Hư không ở phương Trên, cõi Phật của Như Lai Vô Hạng Nhãn Vương, có Bồ-tát tên là Hư Không Tạng Quang Minh, hào quang chiếu sáng cùng vô số Bồ- tát đi đến đạo tràng cúng dường Bồ-tát. Mười phương cõi Phật như cõi hư không tập trung các thứ hoa, các thứ danh hương, bột hương, y phục, lọng hoa, tràng phan, vàng bạc, các thứ báu, voi, ngựa, xe cộ, cây lá hoa quả. Các nam nữ lớn nhỏ, thuộc Kiền-đạp-hòa, Chân-đà-la, Thiên, Long, Quỷ thần, Thích, Phạm, Tứ vương cùng lúc thả các thứ ấy xuống, khiến các chúng sinh mừng rỡ vui sướng. Nếu có người nào sợ hãi, khiến cho không còn sợ nữa. Khi ấy, đọc kệ: Dạy hay như Bồ-tát Xin xót thương đắc đạo Đạt đến chỗ nghiêm tịnh Đức cao, oai thần lớn Hoặc mưa trên hư không Buông trăm ngàn ngọc báu

Hoặc tràng hoa báu thơm
Hoặc danh hương các loại
Hoặc rống tiếng sư tử:
Không, vô tướng, vô nguyện
Lớn tiếng giữa hư không
Chưa từng thấy hoa này
Hoặc ở trên cõi không
Đã hiện ngàn ức báu
Hiện lành khắp hư không
Khen phước thần Bồ-tát
Đúng thời phóng ánh sáng
Che lấp cung điện ma
Hoặc hiện cờ hoa báu
Phước lớn đến Bồ-đề
Minh châu dừng hư không
Như trăng sáng tròn đầy
Hoặc hóa hoa Tu-mạn
Mưa Bồ-đề đạo tràng
Hoặc đầu mặt cúi lạy

Thiên tử tâm cung kính
Hoặc lớn như Tu-di
Rải hoa trên hư không
Ban bố khắp bốn phương
Xông đốt các hương thơm
Tay cầm giữ gậy báu
Xa nhìn thấy Bồ-tát
Hoặc hiện dáng Phạm thiên
Thanh thản lặng lẽ ngồi
Thân tỏa hương thơm ngát
Từ, Bi, Hỷ, Xả khắp
Hoặc như Thiên đế Thích
Ức năm trời vây quanh
Đi đến đạo tràng Phật
Chắp tay dâng minh châu
Hoặc đến bốn phương cõi
Kiền-đạp, Quỷ, Chân-đà
Mưa hoa Tu-mạn sáng
Chư thần này khen ngợi
Hoặc cầm nắm hoa hương
Rải cây lá hoa thơm
Phật tử hiện nửa người
Cúi mình rải hoa hương
Hoặc nhận Phân-đà-lợi
Sen xanh vô số hoa
Trụ ba mươi hai tướng
Khen Ngài không nhiễm trước
Thân lớn như Tu-di
Nơi hư không tự ném
Cờ phướn và hoa hương
Ba ngàn nước Phật hiện
Thấy trời đất bừng sáng
Thấy hết các hợp tan
Khiến vào hạnh pháp môn
Trời nghe không ham dục
Hoặc xướng âm Chân-đà
Nhan sắc đẹp vẹn toàn
Trang nghiêm như ngọc nữ
Thiên nhân thấy không chán

Thân kim cang không hoại
Tâm hành bỏ tự đại
Miệng nói lời đạo nghĩa
Thân sáng trừ trần cấu
Địa điểm báu tay báu
Đủ trăm ngàn cờ lọng
Mưa hoa báu, hương thơm
Chúng sinh khổ được an
Đất hiện kho báu lớn
Hoặc thuyết vô số kinh
Biện tài khiến ý rõ
Giải chúng sinh mê hoặc
Vững như núi không sợ
Hết loạn độ được an
Mười phương vô số nước
Nay giác ngộ cam lộ.
Phật bảo các Tỳ-kheo:
–Cảnh giới nghiêm tịnh của Bồ-tát như thế là cõi nước tự nhiên, như các cõi Phật của chư Phật quá khứ, vị lai, hiện tại. Đạo tràng nghiêm tịnh của Bồ-tát đều có các đài gác trang trí bằng ngọc báu hiện ra khắp nơi. Bồ-tát ngồi như vậy nơi tòa cao này, nghĩ: "Trong hàng chư Thiên ở cõi Dục này, ma Ba-tuần là đáng chú ý nhất. Nay, ngay khi thành đạo Chánh chân vô thượng, làm Bậc Tối Chánh Giác, sẽ cảm hóa, khiến cho ma đến nơi đây, nhân đó ta hàng phục. Và nhờ vậy mới nhiếp hóa các Thiên tử cõi Dục đầy đủ gốc đức và hàng ngũ thiên ma, chứng kiến Sư tử hống, hàng phục tất cả, thành Tối chánh giác, như vậy mới phát khởi được chúng sinh trong ba cõi tin tưởng theo Thánh pháp".

Nguồn: Giảng Sư (giangsu.io.vn) — văn bản trích từ kho sách cổ và kinh điển.